

KAMU HİZMETİ YAYINCILIĞI

Tayfun AKGÜNER

Giriş

Bilindiği gibi, toplumda devamlı olarak kendini tanıma ya da tanımlayabilme çabası içerisinde olan insan, maddi ve manevi kimi değerlere eklenilebilme, bunlarla uzlaşma çabası içerisinde bulunma durumundadır. İnsanın çabasını, yalnızca bununla sınırlı tutmak, insanın üretici gücünü yok saymak demektir. Öte yandan insan yarattığı maddi ve manevi değerlerle toplum içerisinde kendine özgü bir renk kimliği arayışındadır. Gerek yarattığı, gerekse var olan maddi ve manevi değerlerle kendini tanımlayamayan insan, sıkça kullanılan **"asosyal"** sözcüğü ile toplum dışına itilir, toplum dışında kalır.

En basit tanımıyla iletişim, duyguların ve düşüncelerin uygun biçimde kodlanarak, uygun araçlarla dışa vurumu ve süreç içerisinde yanıtının alınmasıdır. Bu yalın anlatımı, kişiler arasındaki düz bir iletişimde kolayca gözlemlenmek olasıdır. Ancak sözkonusu kitle iletişimi olunca, iletişimin basit, yalın tanımının çok yetersiz kaldığı bir gerçektir. Çünkü, bu tanımlamanın içerisinde karmaşık yapısıyla her zaman için sorgulanan insanın arayış içerisinde olduğu toplum gündeme gelmektedir. Karmaşık, çözümlenmesi zor olan bireyler bütününden oluşan

toplumun, çetrefilli yapısıyla, iletişim sürecini daha girintili, çıkıntılı, zor kıldığı kabul edilmesi gereken bir gerçekliktir. Çünkü tüm yönüyle sorgulanan ve karmaşık yapısıyla hala çözülemeyen insanlardan oluşan bir yapı söz konusudur.

Ülkedeki ekonomik, siyasal, toplumsal, hukuksal durum, iletişim sürecinin işleyişini de belirlemektedir. İletişim alanında özellikle kitle iletişim alanında yaşanan sorunları, ülkedeki genel sorunlardan bağımsız düşünmek, büyük bir yanılgıdır. Gelişmiş bir teknolojiyi zorunlu kılan kitle iletişim sektörü, ülkedeki teknolojik gelişmenin gölgesinde kalmaktadır. Kitle iletişim araçlarındaki iyelik durumunu da var olan ekonomik göstergelerden ayrı düşünmek oldukça güçtür. Toplumsal dokuyu belirleyen bu özellikler, toplumsallaşmanın bir aracı olan kitle iletişim araçları için belirleyicidir. Bir başka deyişle; maddi ve manevi değerler bütünüünün korunması, geliştirilmesi, var olanlara yenilerinin eklenmesinde de kitle iletişim araçları önemli ve etkin bir ögedir.

1. Kamu Hizmeti Yayıncılığı ve Diğer Yayın Biçimleri

Kitle iletişim araçlarının yayın biçiminin tanımlanması, iletişimin karmaşık yapısı içerisinde güçlükle yapılabilmektedir. Bu bağlamda ortak dili yaratmak zorunludur. Kavram kargaşası içerisinde yapılacak tartışmalardan sonuç çıkmasını beklemek boşunadır. Bu nedenle, kamu hizmeti yayıncılığını tanımlayarak diğer yayın biçimlerinden ayrımını ortaya koymak gerekir.

Kamu hizmeti yayıncılığı ile karıştırılan yayın biçimlerinden biri; **devlet yayıncılığı modelidir**. Devlet yayıncılığı sisteminde, iletişim **irade** ve **denetimine** bağlıdır. Bu yayın biçiminde tarafsızlıktan söz edilemeyeceği gibi, yayın kurumunun, özerkliğinden, bağımsızlığından da söz edilemez. Siyasal erkin

düşüncesinin ve resmi görüşünün dışında yayın, bu sistem için yabancı bir ögedir. Bu yayın biçimi EBU (European Broadcasting Union-Avrupa Yayın Birliği) tarafından "**hükümet yayın örgütü**" olarak adlandırılmaktadır. Yayın biçiminin tanımı düşünüldüğünde bu adlandırma yerinde ve doğrudur.

Kamu yayıncılığı, tanımlanması gereken bir başka yayın biçimidir. Özellikle toplumsal ve siyasal yapılarda gözlenen bir yayın biçimidir. Sivil toplum örgütlerine ve yerel yönetimlerce, kamu yararı doğrultusunda gerçekleştirilen yayınlar, bu çerçeve ve tanım içerisinde yer almaktadır. Yerel yönetimlerin, sendikaların, derneklerin vakıfların kamu yararı amacıyla, toplumu belirli konularda bilgilendirmek, eğitmek, toplumun siyasal karar alma sürecine doğrudan ve dolaylı katılımını sağlamak üzere yaptıkları yayınlar, **kamu yayıncılığı** olarak tanımlanır.

Tecimsel (ticari ya da özel) ve **kamu hizmeti** yayıncılığını tanımlamak için öncelikle "**kamu hizmeti**"nin ne olduğuna bakmak gerekir. EBU yayıncılık alanında kamu hizmetini şu biçimde tanımlamaktadır: "*Yükümlü bulunan oluşumun, topluma karşı ayırım gözetmeden toplumun tüm katmanlarının gereksinimini karşılaması kamu hizmetidir.*" Çıkar gruplarının ve siyasetin etkisinde kalmamak ve tarafsızlık yayıncılık kamu hizmeti anlayışının temel yapı taşlarıdır.

Bu betimlemelerden yola çıkarak kamu hizmeti yayıncılığı diğer yayın biçimlerinin dışında özgün bir yayın biçimidir. Kamu hizmeti modelinde, yayın kuruluşunun ya da kurumunun devlet tarafından kurulması ve yayınlarının devlet tarafından yasalar gereği denetlenmesi söz konusu olabilir. EBU, bu konuda kamu hizmeti yayın örgütünü şöyle tanımlamaktadır? "*Özerk bünyesiyle, yasal-resmi düzenlemelerle devlet tarafından tanımlanmış, genel ya da özel meşru yapılarıdır.*"

Kamu hizmeti yayıncılığı, demokratik-hukuk devleti ilkeleri doğrultusunda tarafsızlık ve siyasetler üstü yayıncılık niteliğine sahiptir. Halkın eğitim-kültür, sanat ve bilgilendirme gereksinimini karşılamak, kamu hizmeti yayıncılığının en önemli görevleri arasında yer almaktadır. Ulusal birlik ve bütünlüğün korunup geliştirilmesi, temel hak ve özgürlüklerden yurttaşların yararlanabilmesi için gerekli bilinçlendirmenin yapılması, laik bir devlet düzeninin savunulması, sosyal devlet anlayışının benimsenmesi kamu hizmeti yayıncılığında temel yayın politikaları olmalıdır. Toplumsal yaşamın gereklerini, gereksinimlerini eksen alan bir yayıncılık sözkonusu olmalıdır kamu hizmeti modelinde...

Tecimsel yayın kuruluşları, kuruluşlarının doğası gereği kâr amaçlıdır. Yayın politikaları da hiç kuşkusuz tecimsel çıkarları doğrultusunda biçimlenir. Burada üzerinde durulması gereken nokta, özel girişimin kurduğu yayın kuruluşlarının yaşamsal kaynaklarının reklamlar oluşudur. Dolayısıyla yarattıkları izlenceler de içerik ve biçim açısından bu yönde, tecimsel girdi sağlamaya, para kazanmaya yöneliktir. Ancak, bu düşünce, bu tür yayıncılıkta tek belirgen olarak kabul edilmelidir. Tecimsel türde yayıncılıkta da, bu yayın kuruluşlarının topluma ve ulusuna karşı kimi sorumlulukları vardır. Tecimsel yayın kuruluşlarının izleyicilerini müşteri olarak görmemeleri gerekir. Halkın istediği türde yayıncılık yaptıkları biçimindeki savunmaları, tecimsel yayıncılığı sorumluluktan kurtaramaz. Tecimsel yayıncılıkta da, kamu hizmeti anlayışı, düşüncesi dikkate alınmalıdır. Nitekim, 3984 sayılı "*Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanun*"un (4)'üncü maddesi, açıkca, "...Radyo ve televizyon yayınları **kamu hizmeti anlayışı** (tarafımdan koyulaştırılmıştır, T.A.) içerisinde... yapılır..." demektedir. Bu maddenin "*Yayın İlkeleri*"ni saptayan bentlerinde yazılı bulunan ilkeler, tecimsel radyo ve

televizyonların da kamu hizmeti anlayışını benimsemeleri gerektiğini ortaya koymaktadır.

II. Kamu Hizmeti Yayıncılığında Sorumluluk ve Sorunlar

Çoğulcu iletişim düzeninde kamu hizmeti yayıncılığı modelini benimseyen yayın kuruluşları, popüler gereksinimlere yanıt vererek daha çok izleyici, daha çok reklam ilkesiyle hareket eden tecimsel kuruluşlar karşısında belirli güçlüklerle boğuşmak durumundadır. Tecimsel kuruluşlar, izlenme oranı ve reklam kaygısıyla daha çok "iş yapan" yapımlara yönelmekte; izlenme akışını kamu yararı değil, yığın kültürü belirlemektedir. Tecimsel yarar sağlamayan, ancak yayınlanması kamu hizmeti niteliği taşıyan birçok yapım, tecimsel kuruluşlar tarafından ilgi sürecini de olumsuz yönde etkilemektedir. Bu bağlamda izlencelerin yapısal açıdan tek tip haline geldiğini söylemek gerekir. Kanal sayısının artması seçeneklerin arttığı düşüncesini doğursa da, izlencelerin ayrıştırılmadığı bir ortamda seçeneksizliğin egemenliği ortaya çıkmaktadır. Bir yanda rekabet adına birbirini adım adım izleyip taklit eden tecimsel kanallar ve diğer yanda da kamu hizmeti sorumluluğunu yerine getirmeye çalışan kamu hizmeti yayın kuruluşu arasında keskinleşen bir kutuplaşma doğmaktadır.

Ancak, kimi dönemlerde, kamu hizmeti yayıncılığından ödün verme uğruna, bu tür yayıncılıktan vazgeçildiği ve bu tür yayıncılığı ticari yayıncılığa benzetme çabası ile, ticari yayıncılık ile rekabete girme düşüncesine iltifat edildiği gözlemlenmektedir. İşte en büyük yanlış buradadır. Çünkü, ticari yayıncılıkla rekabete girmek isteyen kamu hizmeti yayıncılığı, kendi varlık nedenini reddetmekte, kalitesini düşürmekte, kendi

kulvarını değiştirmekte, amacını saptırmaktadır. Oysa, aynı türden nesnelere arasında rekabet olabilir.

Monolitik yayın rejimlerinde, kamu hizmeti yayıncılığını benimseyen yayın kuruluşları "**tematik kanallar**" yoluyla izleyiciye değişik izlenim türleri sunmaya çalışmaktadırlar. Çoğulcu iletişim düzeninde ise, tecimsel yayın kuruluşlarının varlığı ve çekiciliğinin artması, kamu hizmeti yayıncılığını daha fazla izlemek amacıyla, yeni arayışlara yönelmektedir.

Dünyada iletişim patlamasının yaşandığı yadsınamaz bir gerçektir. Bugün artık kamu hizmeti yayıncılığı ile tecimsel yayıncılık karşıtlığına dayalı ve iki taraftan birinin diğerini yok etmesi üzerine kurulan yeni rejim kurgularından da vazgeçilmelidir. Çoğulcu iletişim düzeninin korunması için, yasal düzlemde hem kamu hizmeti hem de tecimsel yayın kuruluşlarının farklı amaçlarla yayın yaparak, ancak birarada yaşayarak yayın yapmaları gerekmektedir.

Çoğulcu iletişim düzeninde kamu hizmeti yayıncılığını benimseyen kuruluşların bulunması, yayın dünyası ve izleyici bakımından bir güvencedir. Bu yayın anlayışı, iletişimin çok yönlülüğünü göz önünde bulundurduğumuzda, toplumsal yaşamın geleceği açısından önemli bir boşluğu doldurmaktadır.

Kitle iletişim dünyasının sorunlarının kaynağı yalnızca "**düzensizlik**" değildir. Özellikle kamu hizmeti yayıncılığı yapan kuruluşlar açısından yeni koşullara uyum sağlamak, kendi ayakları üzerinde durabilmek, yeni bir görünüm ve yeni bir yayın çizgisiyle toplumu yeniden kazanmak gibi büyük ve çetrefil sorunlar vardır. Bu belirlemeden, yayıncılıkta kamu hizmeti anlayışının, diğer yayın biçimlerine yönelmesi gerektiği sonucu çıkarılmamalıdır. Yukarıda da belirtildiği gibi, tecimsel yayın kuruluşları ile kamu hizmeti yayın kuruluşlarını karşılaştırmak ya da yarıştırmak doğru değildir. Çünkü her

ikisinin de işlev ve görev tanımlaması farklıdır. Ancak, tecimsel yayın kuruluşları ve kamu hizmeti yapan kuruluşlar kendi aralarında karşılaştırılabilir, yarışabilir. Kanımızca, kamu hizmeti anlayışı toplum ve sağlıklı bir yayın ortamı için önemli, özel, vazgeçilmez, niteliklerinden ödün verilemez bir hizmettir. Böyle bir ortam için kamu hizmeti yayıncılığı en az diğer yayın biçimleri kadar gereklidir.

Türkiye'de kim eğitim, kültür ve sanat yayınlarının azaltılmasını savunabilir? Kim bizim için yaşamsal önem taşıyan laiklik gibi, ulusal birlik gibi, iç barış gibi konularda halkın bilinçlendirilmesine yönelik izlencelerin gereksizliğini ya da azaltılmasını isteyebilir. Türk halkı eğlence izlencelerine, kurgulanmış haber izlencelerine, reality-show adı verilen kan, şiddet ve kaynaksız haber içerikli izlencelere geçici bir süre için ilgi gösteriyor. Kamu hizmeti yayıncısı da, bu tür izlencelere daha iyi teknik olanaklarla yer verebilir ve reklam gelirlerini düşünlüyemeyecek oranda arttırabilir. Ancak, bu durumu gerçekleştirmek için kamu hizmeti yayıncılığı modelinden ödün vermek gerekir. Ancak, böylesi bir yayın anlayışı ile kamu hizmeti yayıncılığı yapılamaz ya da yapılmamalıdır.

Avrupa ülkelerinde olduğu gibi Türkiye'de de çoğulcu iletişim düzenine geçilmesiyle kamu hizmeti yayıncılığı yapan TRT küçümsenemeyecek zorluklarla karşılaşmıştır. Herşeyden önce uzun yıllar ülkenin tek radyo-televizyon kuruluşu olduğu ve bu alanda çalışanlar için tek işlendirme alanı durumundaki TRT, tecimsel yayın kuruluşlarının etkinliğe geçmesiyle ciddi anlamda eleman kaybı yaşamaya başladı. Köklü bir yayın kuruluşu olarak, bir okul niteliği taşıyan TRT için bu doğal bir süreçti. TRT okulundan yetişen çalışanlara, tecimsel yayın kuruluşlarının hala istemde bulunması kamu hizmeti yayıncılığını sevindirmelidir. Diğer yandan, yetişmiş elemanların en verimli çağlarında, TRT'den ayrılmaları, Kurumun kan kaybına uğramasına neden olmaktadır. İyi bir

eleman yetiştirmek için TRT Kurumu, yatırım yapmakta, zaman ve para harcamakta; fakat bu yatırımın meyvelerini toplayamamaktadır. Bir yayın kuruluşunda kaliteli programlar, kaliteli ve yetişmiş elemanlar eliyle yapılabilir. Hukuksal düzenlemelerle, yetişmiş TRT elemanlarının, Kurumdan ayrılmadan önce, hiç olmazsa belli bir süre, TRT'ye hizmet etmeleri sağlanmalıdır.

Bu durum karşısında, TRT Kurumu, her türlü siyasal kayırmaya ve isteme karşı durarak, yeni, yetenekli ve bilgili elemanlarla güçlendirilmel, genel yayıncılara olanak tanıyarak bunların en iyi biçimde yetiştirilmesini sağlamalıdır. Buna bağlı olarak teknolojik iyileştirme ve olanakların artırılması gerekmektedir.

Tam bu noktada, Avrupa deneyimi açısından da uzun süre sorun olma niteliğini koruyan, kamu hizmeti yayıncısının idari ve mali özerklik konusu gündeme geliyor. 1982 tarihli T.C. Anayasasına göre, TRT Kurumu, özerk bir hizmet yerinden yönetim kuruluşudur. Ancak bu özerkliğin yasal düzeyde ifade edilmesi, yinelenmesi gerekmektedir. Böyle bir düzenlemeyle, TRT Kurumu idari ve mali açıdan güçlendirilmeli, desteklenmelidir. Anayasal özerliğe sahip bir kurum olan TRT, yargı kararlarının da açıkca belirttiği gibi, anayasal özerliği bulunmayan ve bütünüyle siyasal etkilerle ve dengelerle çalışan RTÜK tarafından denetlenmemelidir. Eskiden olduğu ve Radyo Televizyon Üst Kurulu'nun uygulamalarında görüldüğü gibi, RTÜK, ancak TRT yayınları hakkında önerilerini belirtmeli ve Kurul'un yetkileri yayın kapsamı dışına çıkmamalıdır. Hele Bakanlar Kurulu'nun atadığı ve atama biçiminin özel bir kanunda (2954 sayılı Kanunda) düzenlendiği TRT Genel Müdürünün ve Yönetim Kurulu üyelerinin görevlerinin düşmesine RTÜK, "usulde paralellik ilkesi"ni de hiçe sayarak, karar vermemelidir.

Parasal kaynak sıkıntısının giderilmediği ve yönetsel açıdan hareket alanının genişletilmediği bir TRT'den

kanımca bugün yaptığından daha fazlasını beklemek haksızlık olur. Bu bağlamda, kamu hizmeti yayıncılığı yapan TRT'nin mali açıdan siyasal iktidarlar tarafından güçlü kılınması gereklidir. Avrupa Birliği Bakanlar Konseyi, kamu hizmeti yayıncılığına Devletin mali olanakları tanıması gerektiğini kabul etmiştir. TRT'nin kanunla kendisine verilen işlevleri düşünülüğünde, Devletin TRT'ye sağladığı mali olanakların, Devletin asli (birincil) görevlerinin (kamu hizmetinin) yerine getirilmesi için ayrılmış bir pay olduğu unutulmamalıdır. Kuruma yönetsel ve mali özerkliğin kazandırılması, TRT'nin kaynaklarını en verimli biçimde değerlendirmesine de olanak tanıyacaktır.

Özetle TRT, daha önce de sık sık vurguladığımız gibi, kamu hizmeti yayıncılık anlayışıyla yayın yapmaktadır. Bu anlayışın temel hareket noktası kamu yararadır. Ulusal bilincin gerektirdiği nitelikte bir yayın TRT için vazgeçilmezdir. Kamunun çıkarları, kamu yararı TRT'nin ödün veremeyeceği bir ilkedir. TRT, yayıncılığı bir serüven biçiminde algılayamaz ve ulusal kültürün, Türk dilinin zenginleştirilmesi, gelişmesi yönündeki uğraş vermelidir. Tarafsız yayıncılık ilkesiyle, ülkedeki siyasal bilincin, demokratik anlayış ve hoşgörü çerçevesinde yaratılmasında, TRT önemli bir güvence olmalıdır.

Yönlendirme ve yöneltme gibi özellikler kitle iletişim araçları için oldukça önemlidir. Bu yönlendirme ve yöneltmenin gerçekleşmesinde kamu yararı temel hareket noktası olarak alınmalıdır. Tecimsel kaygılar ya da siyasal güç olma arayışı, yapılan eylemin yayıncılık dışında kabulünü gerektirir. Siyasal tutum ve davranışların belirlenmesinde kitle iletişim araçlarının üstlenmesi gereken görev bilgilendirmeye sınırlandırılmalıdır. Ne yazık ki, yayıncılığımızın bugün bu anlayış ve yaklaşımdan uzak kaldığını söylemek gerekir. Tecimsel yayın kuruluşlarımız, yayın anlayışlarını büyük ölçüde tecimsel kaygılarla biçimlendirmektedir.

III. Yayıncılık ve İletişim Fakülteleri

Yayıncılık sektörü ile eğitim-öğretim kurumlarının eşgüdüm içinde çalışmalar yürütmesi gerekir. Bilindiği gibi, İletişim Fakültelerinin kuruluşu oldukça yenidir. Gazetecilik öğrenimi ile yola çıkan üniversiteler, kısa sayılabilecek bir süre önce iletişim öğreniminin gereğine inanarak, Basın-Yayın Yüksekokullarını İletişim Fakültesi konumuna kavuşturdular. Çok kısa bir geçmişe sahip iletişim Fakültelerinin bu bağlamda, yayıncılık sektörüne henüz fazla yardımda bulunmasını beklemek yanlıştır. Ancak, kurumsal yönde etkin çabalar gösteren İletişim Fakültelerinin, yavaş yavaş televizyon yayıncılığımızın gelişmesine önemli katkılarda bulunmaya başladığını da belirtmek gerekir. Herşeyden önce iletişim fakülteleri amaç edindikleri öğrenim biçimiyle televizyon sektörüne önemli insan gücü kaynağı sağlamaya başlamışlardır. Bugün çoksesli bir televizyon yayıncılığından söz ediyorsak, İletişim Fakültesi mezunu gençlerin katkısını da dikkate almalıyız. 1990'lı yıllarda tecimsel televizyon kanallarının yayın dünyasına girmesi, canlılık kazanması ve bugün TRT'nin Dünyanın sayılı kurumları arasında yer alması ile İletişim Fakültelerinin 1992'den sonraki gelişimi arasında yakın bir bağ vardır. Yayıncılık sektörünün gereksinimine yanıt verecek insan kaynağı sağlamada bugün İletişim Fakültelerinin etkili olmaya başladığı söylenebilir. İletişim Fakültelerinin yayın rejiminin düzenlenmesine ilişkin akademik çalışmalarının önemi yadsınamaz. Yayıncılık sektörü İletişim Fakültesi öğrencilerine, mezunlarına kucak açtığı ölçüde beklentilerine yanıt alabilir. Etik değerlerle ve kuramla donatılmış İletişim Fakültesi mezunlarına yayıncılıkta görevler verildiği oranda bu sektörde başarının artacağına inanıyorum.

Sonuç

TRT, çok kez belirtildiği gibi, kamu hizmeti yayıncılık anlayışıyla yayınlarını sürdürmektedir. Bu anlayışın temel hareket noktası kamu yararadır. Ulusal bilincin, gerektirdiği nitelikte bir yayın TRT için vazgeçilmezdir. Kamunun çıkarları, kamunun yararı TRT'nin ödün veremeyeceği bir ilkedir. Yayıncılığı bir serüven biçiminde algılamayan TRT, ulusal kültürün dilin zenginleşmesi, gelişmesi yönündeki uğraşlarını arttırarak sürdürmelidir. Tarafsız yayıncılık ilkesiyle ülkedeki siyasal bilincin, demokratik anlayış ve hoşgörü çerçevesinde yaratılmasında TRT önemli bir güvence olmalıdır. Yönlendirme ve yöneltme gibi özellikler kitle iletişim araçları için oldukça önemlidir. Bu yönlendirme ve yöneltmenin kullanım amacı kamu yararını temel hareket noktası almalıdır. Tecimsel kaygılar ya da siyasal güç olma arayışı, yapılan eylemin yayıncılık dışında tanımlanmasını zorunlu kılar. Siyasal tutum ve davranışların belirlenmesinde kitle iletişim araçlarının üstlenmesi gereken görev, bilgilendirmeye sınırlandırılmalıdır. Ne yazık ki, yayıncılığımızın bugün bu anlayış ve yaklaşımdan uzak kaldığını söylemek gerekir. Tecimsel yayın kuruluşlarımız, yayın anlayışlarını büyük ölçüde tecimsel kaygılarla biçimlendirmektedir. TRT'nin sergilediği örnek yayın anlayışı Türkiye için, Türk halkı için önemli bir güvencedir. Yayın kuruluşları, İletişim Fakültesi mezunlarına yayıncılık sektöründe yer vermelidirler. Böylece yayıncılar, kuramsal yönden yetişmiş gençlerin, çok sesli yayıncılık anlayışının yerleşmesinde ve gelişmesinde önemli katkılarda bulunduğunu yakından göreceklerdir.

Kuşkusuz, bir kamu hizmeti yayıncısı olarak TRT'nin sorunları oldukça fazladır. Ancak yasal çerçeve, TRT'ye yönetsel, parasal ve yayın özerkliğinin tam anlamıyla kazanılmasına yönelik çalışmalar, Kurumun bugün önünde duran en büyük engeldir. Gerek TBMM'nin yavaş işlemesi

gerek TRT ile ilgili yasal düzenlemelerin RTÜK'le ilgili yasal değişikliklere bağlanması girişimi, TRT'nin işlevlerini istendiği düzeyde yerine getirilmesini önlemektedir. Kamu hizmeti yayıncısının yasal düzenlemenin gecikmesine tahammülü yoktur ve olamaz da...

Türkiye'de çoğulcu yayın rejiminin korunması, sürdürülmesi TRT'nin varlığı ile olasıdır. Bu bağlamda diğer yayın kuruluşlarına karşı saygılı bir tutum sergileyen TRT'ye toplumsal destek sürdürülmelidir.

Yapılan sağlıklı araştırmalar göstermektedir ki, TRT Türk ulusu için güvenilir, saygın bir kurumdur. Dolayısıyla bu kurumun yaşatılması herkesin görevidir.

Son olarak yinelemek gerekirse, gerek Türkiye'de, gerek Avrupa'da kamu hizmeti yayıncılığı önemini ve vazgeçilmezliğini bugün de korunmaktadır ve gelecekte de koruyacaktır. Bütün sorun kamu hizmeti yayıncılığının desteklenmesi ve bu modeli benimseyen yayın kuruluşlarının kendi aralarında işbirliği alanlarının geliştirilmesidir.